

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΚΑРΠΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΛΑΖΑΡΙΟΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΦΕΤΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

**Ἐν τῷ ἐννάτῳ τὰ περὶ τῆς Ἑλλάδος, Ἀθηνῶν μάλιστα παντούρων
ἕκρασιν καὶ Βοιωτίᾳν καὶ Θετταλίᾳν μετὰ τῆς παραλίας αὐτῆς.**

ΚΕΦ. Α.

§. I.

ΠΕΡΙΩΔΕΥΚΟΣΙ δὲ τὸν Πελοπόννησον, θὺ πρώτην ἔφαμεν 390.
καὶ ἐλαχίστην τῶν συντιθεισῶν τὸν Ἑλλάδα χερρούντων, ἐφεξῆς
ἄν εἴη τὰς συνεχεῖς ἐπελθεῖν. Ήν δὲ δευτέρα μὲν, ἡ προϊ-
θεῖσα τῇ Πελοποννήσῳ τὴν Μεγαρίδα· τρίτη δὲ ἡ πρὸς ταύτην
προσλαμβάνουσα τὴν Αἰταρίην, καὶ τὴν Βοιωτίαν, καὶ τῆς Φα-
κίδος τι μέρος, καὶ τῶν Ἐπικυνημάτων Λοκρῶν, ὥσε τὸν
Κρομμυῶνα τῶν Μεγαρέων εἶναι, καὶ μὴ Κορινθίων. Περὶ
τούτων οὖν λεκτέον νῦν. Φησὶ δὲ Εὔδοξος, εἴ τις νοήσειεν ἀπὸ
τῶν Κεραυνίων ὄρῶν ἐπὶ Σούνιου, τὸ τῆς Αἰταρίης ἄκρον, ἐπὶ
τὰ πρὸς ἔω μέρη τεταμένην εὐθεῖσαν, ἐν δεξιᾷ μὲν ἀπολεύψειν
τὸν Πελοπόννησον ὅλην πρὸς νότον, ἐν ἀριστερᾷ δὲ καὶ πρὸς

150 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

390. τὸν ἄρκτον τὸν ἀπὸ τῶν Κεραυνίων ὄρῶν συνεχῆ παραλίαν μέχρι τοῦ Κρισσαίου κόλπου καὶ τῆς Μεγαρίδος καὶ συμπάσης τῆς Ἀττικῆς. Νομίζει δ' οὐδὲν... τὸν ἡϊόνα τὸν ἀπὸ Σουνίου μέχρι... ἔχειν ἐπιστροφήν, εἰ μὴ προστὸν τῇ... τὰ συνεχῆ τῷ ἴσθμῷ χωρία τὸ... Ερμηνεικὸν καὶ τὸν ἀκτήν· ὃς δ' αὗτως... ἵων ἐπὶ τὸν Κορινθιακὸν κόλπον ἔχειν τινὰ τοιαύτην... ἔφενται· ὡς εἰ κοιλαιίνεσθαι κολποειδῶς καθ' αὐτὸν, δῆπου τὸ Πίον καὶ τὸ Αντίστριον συναγόμενα εἰς γενὸν, ὡς εἰ ποιεῖν τὴν ἔμφασιν ταῦτην ὁμοίως δὲ καὶ τὰ περὶ τὸν... μυχὸν, εἰς δὲ καταλήγειν συμβαίνει τὴν θαλασσαν.

§. 2.

391. Οὗτοι δ' εἰρηκότος Εὔδόξου, μαθηματικοῦ ἀνδρὸς, καὶ σχημάτων ἐμπείρου καὶ κλιμάτων, καὶ τοὺς τόπους τούτους εἰδότος, δεῖ νοεῖν τὴν πλευρὰν τῆς Ἀττικῆς σὺν τῇ Μεγαρίδῃ τὸν ἀπὸ Σουνίου μέχρι ἴσθμου κοιλην μὲν, ἀλλ' ἐπὶ μικρόν. Ενταῦθα δ' ἐξὶ κατὰ μέσην που τὴν λεχθεῖσαν γραμμὴν ὁ Πειραιεὺς, τὸ τῶν Ἀθηνῶν ἐπίνειον. Διέχει γάρ τοῦ μὲν Σχοινοῦντος τοῦ κατὰ τὸν ἴσθμὸν περὶ τριακοσίους καὶ πεντήκοντα σαρίους· τοῦ δὲ Σουνίου τριάκοντα καὶ τριακοσίους· τοσοῦτόν πώς ἐξι διάσημα καὶ τὸ ἐπὶ Παγασ τὸ πέρα τοῦ Πειραιῶς, δῆσον περ καὶ ἐπὶ Σχοινοῦντα· δέκα δ' ὁμοίως σαρίοις πλεονάζει φασί. Καύψαντε δὲ τὸ Σουνίον, πρὸς... ἄρκτον μὲν ὁ πλοῦς ἐκκλίνων πρὸς δύσιν.

§. 3.

Ἄκτη δ' ἐξὶν ἀμφιθαλαττος, γενὴ τὸ πρῶτον, εἰτ' εἰς τὴν μεσογαίαν πλατύνεται, μηνοειδὴ δ' οὐδὲν ἥττον ἐπιστροφὴν λαμβάνει πρὸς Όρωπὸν τῆς Βοιωτίας, τὸ κυρτὸν ἔχουσα πρὸς θαλάσσην. Τοῦτο δ' ἐξὶ τὸ δεύτερον πλευρὸν ἔρθον τῆς Ἀττικῆς.

Τὸ δὲ λοιπὸν γῆδη τὸ προσάρκτιόν ἐσι πλευρὸν, ἀπὸ τῆς 391.
Σέρωπίας ἐπὶ δύσιν παρατεῖνον μέγρει τῆς Μεγαρίδος, ἡ Ἀττικὴ
ὄρειν, πολυώνυμός τις, διείργουσα τὴν Βοιωτίαν ἀπὸ τῆς
Ἀττικῆς· ώσπερ, ὅπερ εἴπον ἐν τοῖς πρόσθεν, ισθμὸν γίνεσθαι
τὴν Βοιωτίαν, ἀνφιθιάττου οὖσαν, τῆς τρίτης χερήρου οὖσαν τῆς
λεχθείσης, ἀπολαμβάνοντα ἐντὸς τὰ πρὸς τὴν Πελοποννήσῳ,
τὴν τε Μεγαρίδα καὶ τὴν Ἀττικήν. Διὸ δὲ τοῦτο καὶ Ἀκτὴν
φασι λεχθῆναι τὸ παλαιὸν, καὶ Ἀκτικὴν τὴν νῦν Ἀττικὴν παρ-
ονοραπεῖσαν, ὅτι τοῖς ὄρεσιν ὑποπέπτωκε τὸ πλεῖστον μέρος
αὐτῆς ἀλιτευὲς καὶ σενὸν, μήκει δὲ ἀξιολόγῳ χειρημένου, προ-
πεπτωκός μέχρι τοῦ Σουνίου. Ταύτας οὖν διέξιμεν ἀναλαβόντες
τὰς παραλίας, ἀφ' ἥσπερ ἀπελίπομεν.

§. 4.

Μετὰ δὴ Κρομμυῶνα ὑπέρκειται τῆς Ἀττικῆς αἱ Σκειρω-
νίδες πέτραι, πάροδον οὐκ ἀπολείπουσαι πρὸς Θαλάσσην· ὑπὲρ
αὐτῶν δὲ ἐσὶν ἡ ὁδὸς, ἡ ἐπὶ Μεγάρων καὶ τῆς Ἀττικῆς ἀπὸ τοῦ
ισθμοῦ· οὗτω δὲ σφόδρα πλησιάζει ταῖς πέτραις ἡ ὁδὸς, ὡς
πολλαχοῦ καὶ παράκρημός ἐσι, διὰ τὸ ὑπερκείμενον ὄρος, δύσ-
βατόν τε καὶ ὑψηλὸν [ὄν]. Εὐταῦρα δὲ μιθεύεται τὰ περὶ τοῦ
Σκειρωνὸς καὶ τοῦ Πιτυοκάμπου τῶν ληίζομένων τὴν λεχθείσαν
ὄρειν, οὓς καθεῖτε Θησεύς. Ἀπὸ δὲ τῶν ἄκρων τούτων κατ-
αγίζοντα σκαύον τὸν Αργέσην, Σκειρωναὶ προσηγορεύκασται Ἀβη-
ναῖοι. Μετὰ δὲ τὰς Σκειρωνίδας πέτρας ἄκρα πρόκειται Μανώα,
ποιοῦσα τὸν ἐν τῇ Νίσαιᾳ λιμένα. Ή δὲ Νίσαια ἐσὶν ἐπίνειον
τῶν Μεγάρων δέκα καὶ ὀκτὼ σαδίους τῆς πόλεως διέχον, σκέ-
λεσιν ἐκατέρωθεν συναπτόμενον πρὸς αὐτήν· ἐκαλεῖτο δὲ καὶ 392.
τοῦτο Μανώα.

§. 5.

392. Τὸ παλαιὸν μὲν οὖν Ἰωνες εἶχον τὴν χώραν ταύτην, οἵπερ καὶ τὴν Ἀττικὴν, οὕπω τῶν Μεγάρων ἐκτισμένων· διόπερ οὐδὲ ὁ Ποιητὸς μέμνηται τῶν τόπων τούτων ἴδιας, ἀλλ' Ἀθηναίους καλῶν τοὺς ἐν τῇ Ἀττικῇ πόντας, συμπεριεῖληφε καὶ τούτους τῷ κοινῷ ὄνοματι Ἀθηναίους νομίζων· ως ὅταν φῆ ἐν τῷ Καταλόγῳ,

*Oἱ δὲ ἄρεταις εἶχον, ἔντιμου περιεδρον,
δέχεσθαι δεῖ καὶ τοὺς νῦν Μεγαρέας, ως καὶ αὐτοὺς μετα-
σχόντας τῆς στρατείας. Σημεῖον δέ· ἡ γὰρ Ἀττικὴ τὸ παλαιὸν
Ἰωνία καὶ Ἰάς ἐκαλεῖτο· καὶ ὁ Ποιητὸς ὅταν φῆ,*

*Ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἱάονες,
τοὺς Ἀθηναίους λέγει· ταύτης δὲ τὸν καὶ τὸ Μεγαρίς μέρος.*

§. 6.

Καὶ δὴ καὶ περὶ τῶν ὄριων ἀμφισβητοῦντες πολλοίκις οἵ τε Πελοποννήσοις καὶ οἱ Ἰωνες, ἐν οἷς ἦν καὶ ἡ Κρομμυωνία, συνέβησαν, καὶ εὐληπταντίσαντες ἐπὶ τοῦ συνομολογηθέντος τόπου περὶ αὐτὸν τὸν ἰσθμὸν, ἐπιγραφὴν ἔχουσαν ἐπὶ μὲν τοῦ πρὸς τὴν Πελοπόννησον μέρους,

*Τάδε ἐξὶ Πελοπόννησος, οὐκ Ἰωνία·
ἐπὶ δὲ τοῦ πρὸς τὰ Μέγαρα,
Τάδε οὐχὶ Πελοπόννησος, ἀλλ' Ἰωνία.*

Οἱ τε δὴ τὴν Ἀττικὴν συγγράψαντες, πολλὰ διαφωνοῦντες, τοῦτο γε ὅμολογοῦσαν, οἱ γε λόγου ἀξιοί, δτι, τῶν Πανδιονί-
δῶν τεττάρων ὄντων, Αἰγέως τε, καὶ Λύκου, καὶ Παδίαν-
τος, καὶ τετάρτου Νίσου· καὶ τῆς Ἀττικῆς εἰς τέτταρα μέρη
διαιρεθείσης, ὁ Νίσος τὴν Μεγαρίδα λαχοί, καὶ κτίσαι τὴν Νί-
σαιαν. Φιλόχορος μὲν οὖν ἀπὸ ἰσθμοῦ μέχρι τοῦ Πυθίου διῆκεν

αὐτοῦ φησι τὴν ἀρχήν. Άνδρων δὲ μέχρι Ελευσῖνος καὶ τοῦ 392.
Θριασίου πεδίου. Τὴν δὲ εἰς τέτταρα μέρη διακομὴν, ἄλλων
ἅλλων εἰρηκότων, ἀρκεῖ ταῦτα παρὰ Σοφοκλέους λαβεῖν· φησι
δέ ὁ Αἰγεύς, ὅτι ὁ πατήρ ὥρισεν,

Ἐμοὶ μὲν ἀπελθεῖν εἰς ἀκτὰς τῆσδε γῆς,
Πρεσβεῖαν νείμας· τῷ δὲ Λύκῳ —
Τὸν ἀντέπλαιρον καππον Εὔβοιας νέμει·
Νίσω δὲ τὴν ὄμωρον ἐξαρεῖ χθόνα
Σκείρωνος ἀκτῆς· τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς οὗτον
Ο σκληρὸς οὖτος καὶ γίγαντας ἔκτρέψων
Εἴλιχε Πάλλας.

Ότι μὲν οὖν ἡ Μεγαρίς τῆς Αἰτικῆς μέρος ἦν, τούτοις χρῶν-
ται τεκμηρίοις.

§. 7.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθισθον, καὶ τὸν τῆς χώρας
μερισμὸν ὑπ' αὐτῶν καὶ τῶν συγκατελθόντων αὐτοῖς Δωριέων,
ἐκπεσεῖν τῆς οἰκείας συγένη πολλοὺς εἰς τὴν Αἰτικήν, ὃν τὴν 393.
καὶ ὁ τῆς Μεσσήνης βασιλεὺς Μελανθός· οὗτος δὲ καὶ τῶν
Ἄθηναίων ἐβασίλευσεν ἐκόντων, νικήσας ἐκ μονομαχίας τὸν τῶν
Βοιωτῶν βασιλέα Ξένθον. Εὐανδρούσης δὲ τῆς Αἰτικῆς διὰ
τοὺς φυγάδας, φοβηθέντες οἱ Ἡρακλεῖδαι, παροξυσθόντων αὐ-
τοὺς μαλισκα τῶν ἐν Κορίνθῳ καὶ τῶν ἐν Μεσσήνῃ, τῶν μὲν
διὰ τὴν γειτνίασιν, τῶν δὲ, ὅτι Κόρδορος ἐβασίλευε τῆς Αἰτικῆς
τότε ὁ τοῦ Μελάνθου παῖς, ἐτράτευσαν ἐπὶ τὴν Αἰτικήν· ἡ-
τηθέντες δὲ μάχῃ, τῆς μὲν ἄλλης ἐξέστησαν γῆς, τὴν Μεγαρικήν
δὲ κατέσχου, καὶ τὴν τε πόλιν ἔκτισαν τὰ Μέγαρα, καὶ τοὺς
ἀνθρώπους Δωριέας ἀντὶ Ἰώνων ἐποίησαν· ἡφάνισαν δὲ καὶ τὴν
εὐλητὴν τὴν δριζούσαν τούς τε Ίωνας καὶ τοὺς Πελοποννησίους.

§. 8.

395. Πολλαῖς δὲ κέχρυται μεταβολαῖς ἡ τῶν Μεγαρέων πόλις· συμμένει δὲ ὅμως μέχρι καὶ νῦν. Εἶσχε δέ ποτε καὶ φιλοσόφων διατριβὴς τῶν προσαγορευθέντων Μεγαρικῶν, Εὐκλείδην διαδεξαμένων Σωκρατικὸν ἄνδρα, Μεγαρέα τὸ γένος· καθάπερ καὶ Φαιδὼν μὲν τὸν Ἰλεῖον οἱ Ἰλειαῖοι διεδέξαντο, καὶ τοῦτον Σωκρατικὸν, ὃν τὸν καὶ Πύρρων· Μενέδημου δὲ τὸν Ἐρετριέα οἱ Ἐρετριαῖοι. Εἰς δὲ ἡ χώρα τῶν Μεγαρέων παράλυπρος, καθάπερ καὶ ἡ Ἀττικὴ, καὶ τὸ πλέον αὐτῆς ἐπέχει τὰ καλούμενα. Οὐεια ὅρη, ράχις τις μηκυνομένη μὲν ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν ἐπὶ τὴν Βοιωτίαν καὶ τὸν Κιθαιρῶνα, διείργουσα δὲ τὴν κατὰ Νίσαιαν θάλατταν ἀπὸ τῆς κατὰ Κρίσσαν Ἀλκυονίδος προσαγορευομένης.

§. 9.

Πρόκειται δὲ ἀπὸ Νίσαιας πλέοντι εἰς τὴν Ἀττικὴν πέντε νησία. Εἶτα Σαλαμῖς ἑβδομάκοντά που γαδίων οὖσα τὸ μῆκος, οἱ δὲ ὄγδοοικοντά φασιν· ἔχει δὲ ὅμώνυμον πόλιν, τὴν μὲν ἀρχαίαν, ἔρημον πρὸς Αἴγαυαν τετραμμένην καὶ πρὸς νότου, καθάπερ καὶ Αἰσχύλος εἴρηκεν,

Δέγκητα δὲ αὗτη πρὸς νότου κεῖται πνοάς·

τὴν δὲ νῦν, ἐν κόλπῳ κειμένην ἐπὶ χερρονησοειδοῦς τόπου συνάπτουσας πρὸς τὴν Ἀττικὴν. Ἐκαλεῖτο δὲ ἑτέροις ὄνόμασι τὸ παλαιόν· καὶ γάρ Σκιράς, καὶ Κυχρεία, ἀπό τινων ἥρωών, ὃν ἀφ' οὖ μὲν, Ἀδηνᾶ τε λέγεται Σκιράς, καὶ τόπος Σκίρα εἰν τῇ Ἀττικῇ, καὶ ἔτι Σκίρος ἱεροποιία τις, καὶ ὁ μὴν ὁ Σκιρφοριών· ἀφ' οὖ δὲ,... καὶ Κυχρείῶν ὄφις, ὃν φησιν Ήσίοδος τραφέντα ὑπὸ Κυχρέως ἐξελαθῆναι ὑπὸ Εὐρυλόχου, λυμανόμενον τὴν υγείαν, ὑποδέξασθαι δὲ αὐτὸν τὴν Διόμητραν εἰ-

Ἐλευσίνα, καὶ γενέσθαι ταύτης ἀμφίπολον. Όνομασθη δὲ καὶ 394: Πιτυοῦσσα ἀπὸ τοῦ φυτοῦ. Ἐπιφωνής δὲ ἡ νῆσος ὑπῆρξε διὰ τε τοὺς Αἰακίδας ἐπάρξαντας αὐτῆς, καὶ μάλιστα δι' Αἴαντα τὸν Τελαμῶνος, καὶ διὰ τὸ περὶ τὴν νῆσον ταύτην κατακαμηληθῆναι Ξέρξην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, καὶ φυγεῖν εἰς τὴν οἰκίαν. Συναπέλανσαν δὲ καὶ Αἰγανῆται τῆς περὶ τὸν ἀγώνα τοῦτον δόξης, γείτονες τε ὅντες καὶ ναυτικὸν ἀξιόλογον παρασχόμενοι. Βώκαρος δὲ ἐζὶν ἐν Σαλαμῖνι ποταμὸς, ὁ νῦν Βώκαλίας καλούμενος.

§. 10.

Kai νῦν μὲν ἔχουσιν Ἀθηναῖοι τὴν νῆσον· τὸ δὲ παλαιὸν πρὸς Μεγαρέας ὑπῆρξεν αὐτοῖς ἔρις περὶ αὐτῆς· καὶ φασίν οἱ μὲν Πεισίρατον, οἱ δὲ Σόλωνα, παρεγγράψαντα ἐν τῷ Νεῶν καταλόγῳ μετὰ τὸ ἔπος τοῦτο,

*Αἴας δὲ ἐκ Σαλαμίνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆσας,
ἔξης τοῦτο,*

*Στῆσε δὲ ἄγων, ἵν' Ἀθηναίων ἵσαντο φάλαγγες,
μάρτυρι χρήσασθαι τῷ Ποιητῇ τοῦ τὴν νῆσον ἐξ ἀρχῆς Ἀθηναίων ὑπάρξαι. Οὐ παραδέχονται δὲ τοῦτον οἱ κριτικοί, διὰ τὸ πολλὰ τῶν ἐπῶν ἀντιμαρτυρεῖν αὐτοῖς. Διὸ τί γάρ ναυλοχῶν ἕσχατος φαίνεται ὁ Αἴας, οὐ μετ' Ἀθηναίων, ὃλλακτος μετὰ τῶν ὑπὸ Πρωτεσμάτῳ Θετταλῶν;*

Ἐνδ' ἔσαν Αἴαντός τε νίσ; καὶ Πρωτεσμάτου.

Kai ἐν τῇ Ἐπιπωλήσει Ἀγαμέμνων·

*Εὗρ' οὖν Πετεῶο Μενεσθῆα πλήξεππον,
Ἐπαότε ἀμφὶ δὲ Ἀθηναῖοι, μήτωρες ἀντῆς·
Αὐτάρ ὁ πλησίον ἔστηκε πολύμητις Όμυσσεύς·
Πάρο δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ σίχες.*

156 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

394. Επί δὲ τὸν Αἴαντα καὶ τοὺς Σαλαμινίους παῖδες.

Ηλεῖς δὲ ἐπ' Αἰάντεσσι.

Καὶ παρ' αὐτούς·

ἴδομενεὺς δὲ ἔτερων,

οὐ Μενεσθεύς. Οἱ μὲν οὖν Ἀθηναῖοι τοιαύτην τινὰ σκήψασθαι
μαρτυρίαν παρ' Όμηρου δοκοῦσσιν· οἱ δὲ Μεγαρεῖς ὅπειπαρ-
ωδῆσαι αὐτοῖς οὗτως·

Δίξις δὲ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγειν νέας, ἐκ τε Πολέμης,

Ἐκ τὸν Αἰγαίουρούσσης, Νισαῖς τε, Τριπόδων τε·

αἵ εἰς χωρία Μεγαρικά, ὃν οἱ Τριποδεῖς Τριποδίσκιον λέγονται,
καθ' δὲ ἡ νῦν ἀγορά τῶν Μεγαρέων κεῖται.

§. 11.

Τενὲς δὲ ἀπὸ τοῦ τὴν ιέρειαν τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς χλωροῦ

395. τυροῦ, τοῦ μὲν ἐπεχωρίου μὴ ἀπτεσθαι, ξενικὸν δὲ μόνου
προσφέρεσθαι, χρῆσθαι δὲ καὶ τῷ Σαλαμινίῳ, ξένην φασὶ τῆς
Ἀττικῆς τὸν Σαλαμῖνα· οὐκ εὖ· καὶ γάρ τὸν ἀπὸ τῶν ὄλλων
ιήσων τῶν ὁμολογουμένως τῇ Ἀττικῇ προσχώρουν προσφέρεται,
ξενικὸν πάντα τὸν διαπόντιον νοησάντων τῶν ἀρξάντων τοῦ
ἔθους τούτου. Εօσκε δὲ τὸ παλαιὸν ἡ νῦν Σαλαμίς καθ' αὐτὴν
τάττεσθαι, τὰ δὲ Μέγαρα τῆς Ἀττικῆς ὑπάρξαι μέρος. Εὐ δὲ
τῇ παραλίᾳ τῇ κατὰ Σαλαμῖνα κεῖσθαι συμβαίνει τὰ ὄρια τῆς τε
Μεγαρικῆς καὶ τῆς Ἀτθίδος, δρη δύο, δὲ καλοῦσι Κέρατα.

§. 12.

Εἰτ' Ἐλευσίς πόλις, ἐν ἦ τὸ τῆς Δήμητρος ἱερὸν τῆς Ἐλευ-
σινίας· καὶ ὁ μυστικὸς σηκὸς, δὺν κατεσκεύασεν Ἰκτινος, ὅχλον
Θεάτρου δέξασθαι δύναμενον, δὲ καὶ τὸν Παρθενῶνα ἐποίησε
τὸν ἐν ὄχροπόλει τῇ Ἀθηνᾷ, Περικλέους ἐπεισατοῦντος τῶν
ἔργων. Εὐ δὲ τοῖς δήμοις καταριθμεῖται ἡ πόλις.

§. 13.

Εἶτα τὸ Θριάσιον πεδίον, καὶ ὅμώνυμος αἰγιαλὸς καὶ δῆμος· 395.
εἴθ' ἡ ἄκρα ἡ Ἀμφιαλη, καὶ τὸ ὑπερκείμενον λατόμιον, καὶ ὁ
εἰς Σαλαμῖνα πορθμὸς, δύον δισάδμιος, δύν διαχοῦν ἐπειρᾶτο
Ξέρξης, ἔφεν δὲ ἡ ναυμαχία γενομένη, καὶ ἡ φυγὴ τῶν Περ-
σῶν. Εὐταῦρα δὲ καὶ αἱ Φαρμακοῦσσαι δύο νησία, δῶν ἐν τῷ
μείζονι Κίρκῃ τάφος δείκνυται.

§. 14.

Τὸ πέρι δὲ τῆς ἀκτῆς ταύτης δρος ἐστὶν, δὲ καλεῖται Κορυ-
δαλὸς, καὶ δῆμος οἱ Κορυδαλεῖς· εἴθ' δὲ Φώρων λιμὴν καὶ
ἡ Ψυτταλία, νησίου ἔρημου πετρῶδες, δὲ τινες εἶπον λιμὴν τοῦ
Πειραιῶς· πλησίου δὲ καὶ ἡ Άταλαντη, ὅμώνυμος τῇ περὶ Εύ-
βοιαν καὶ Δοκρούς· καὶ ἄλλο νησίου, δύοιον τῇ Ψυτταλίᾳ καὶ
τοῦτο· εἴθ' δὲ Πειραιεὺς, καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς δῆμοις ταττόμενος,
καὶ ἡ Μουνυχία.

§. 15.

Λόφος δὲ ἐστὶν ἡ Μουνυχία χερρονησιάς, καὶ κοῖλος, καὶ
ὑπόνυμος πολὺ μέρος φύσει τε καὶ ἐπίτηδες, ὥστ' οἰκήσεις δέ-
χεσθαι, τομίῳ δὲ μικρῷ τὴν εἰσοδον ἔχων· ὑποπίπτουσι δὲ
αὐτῷ λιμένες τρεῖς. Τὸ μὲν οὖν παλαιόν ἐτείχιστο καὶ συνώκιστο
ἡ Μουνυχία παραπλησίως, ωσπερ ἡ τῶν Ροδίων πόλις, προσει-
ληφυῖα τῷ περιβόλῳ τὸν Πειραιά καὶ τοὺς λιμένας πλήρεις
νεωρίων, ἐν οἷς καὶ ἡ ὄπλοδηήκη, Φιλωνος ἔργον· στέιν τε ἦν
ναύταδυμον ταῖς τετρακοσίαις ναυσὶν, δῶν οὐκ ἐλάττους ἐζελλούν
Ἀθηναῖοι. Τῷ δὲ τείχει τούτῳ συνήπτε τὰς καθειλκυσμένας ἐκ
τοῦ ἀγεος σκέλη ταῦτα δὲ τὸν μικρὸν τείχη, τετταράκοντα
τασίων τὸ μῆκος, συνάπτοντα τὸ ἄξον τῷ Πειραιεῖ. Οἱ δὲ

395. πολλοὶ πόλεμοι τὸ τεῖχος κατήρειψαν, καὶ τὸ τῆς Μουνυχίας ἔρυμα, τὸν τε Πειραιᾶς συνέσειλαν εἰς ἐλίγην καποκίαν, τὸν

396. περὶ τοὺς λιμένας, καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Διός τοῦ Σωτῆρος· τοῦ δὲ ἱεροῦ τὰ μὲν στοῖδια ἔχει πύνακας Θαυματοῦς, ἔργα τῶν ἐπι-
φανῶν τεχνιτῶν· τὸ δὲ ὑπαίθρον ἀνδριάντας. Κατέσπασαι δέ
καὶ τὰ μακρὰ τείχη, Δασκεδαιμονίων μὲν καθελόντων πρότερον,
Ρωμαίων δὲ υἱερού, ἥντικα Σύλλας ἐκ πολεορκίας εἷλε καὶ τὸν
Πειραιᾶς καὶ τὸ Ἄσυ.

§. 16.

Τὸ δὲ Ἄσυ αὐτὸ πέτρα ἐσὶν ἐν πεδίῳ περιοικουμένῃ κύκλῳ·
ἐπὶ δὲ τῇ πέτρᾳ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν, δὲ τὸ ἀρχαῖος νεώς ὁ
τῆς Πολιάδος, ἐνῷ ὁ ἀσθετος λύχνος· καὶ ὁ Παρθενών, ὃν
ἐποίησεν Ἰκτενός, ἐνῷ τὸ τοῦ Φειδίου ἔργου ἐλεφάντων, ἡ
Ἀθηνᾶ. Ἀλλὰ γάρ, εἰς πληθός ἐμπίπτων τῶν περὶ τῆς πόλεως
ταύτης ὑμεούμενων τε καὶ διαβοωμένων, δικῶ πλεονάζειν, μὴ
συμβῆ τῆς προδιέσεως ἐκπεσεῖν τὴν γραφήν. Ἐπεισι γάρ, ὁ
φησι Ηγοσίας, «Ορῶ τὸν ἀκρόπολιν, καὶ τὸ περὶ τῆς τριαντας
» ἐκεῖ σημεῖον· ὅρῶ τὴν Ἐλευσῖνα, καὶ τῶν ἱερῶν γέγονα
» μύσης· ἐκεῖνο Λεωκόριον· τοῦτο Θησεῖον. Οὐ δύναμαι δηλῶ
» σαν καν' ἐν ἔκαστον· νηὶ γάρ Ἀττακὴ Θεῶν ἐσὶ κτίσμα καὶ προ-
» γόνων ἡρώων· Ἀλλ' οὗτος μὲν ἐνὸς μόνου ἔσσαντον τῶν ἐν τῇ
Ἀκροπόλει μέμυηται· Πολέμων δὲ ὁ περιηγητὴς τέτταρις βιβλία
συνέγραψε Περὶ τῶν ἀναθημάτων τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει· τὸ δὲ
ἀναλογον συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων μερῶν τῆς πόλεως καὶ
τῆς χώρας. Ἐλευσῖνά τε εἰπὼν, ἐνα τῶν ἐκατὸν καὶ ἑβδομήκοντα
διῆμων, πρὸς δὲ καὶ τεττάρων, ὡς φασι, οὐδένα τῶν ἄλλων
ἀνόμακεν.

§. 17.

Ἐχουσι δὲ, κανεν εἰ μὴ πάντες, οἵ γε πολλοὶ μυθοποεῖς

συγκάς καὶ ἴσορίας καθάπερ ἄφιδνα μὲν τὸν τῆς Ἑλένης ἀρπαγὴν 595.
ὑπὸ Θησέως, καὶ τὸν ὑπὸ τῶν Διοσκούρων ἐκπόρθησιν αὐτῆς,
καὶ σὺνακομιδὴν τῆς ἀδελφῆς Μαραθῶν δὲ τὸν Περσικὸν ἀγῶνα.
Ραψοῦς δὲ τὸ τῆς Νεμέσεως ἔβανον, ὃ τινὲς μὲν Διοδότου φασίν
ἔργον, τινὲς δὲ Ἀγοραρχίτου τοῦ Παρίου, καὶ μεγέθει καὶ καλλι-
σφόδρᾳ κατωρθωμένου, καὶ ἐνάμιλλον τοῖς Φειδίου ἔργοις. Οὗτο-
δὲ καὶ Δεκελεια μὲν ὄρμητήριον τῶν Πελοποννησίων κατὰ τὸν
Δεκελεικὸν πόλεμον. Φυλὴ δέ, διεν ἐπῆγαγε τὸν θῆμον Θρα-
σύβουλος εἰς Πειραιᾶ, κατεῖθεν εἰς Ἀτταν. Οὗτος καὶ ἐπ' ἄλλων
πλειόνων ἐξὶν ἴσορεῖν πολλά, καὶ εἰς τὸ Λεωκόριον, καὶ τὸ
Θησεῖον *οὓς ἔχει* καὶ τὸ Λυκεῖον, καὶ αὐτὸ τὸ Ὄλύμπιον,
ὅπερ ἡμιτελὲς κατέλιπε τελευτῶν ὁ ἀναθεῖς βιστίλευς· ὅμοίως
δὲ καὶ ἡ ἀκαθημία, καὶ οἱ κῆποι τῶν φιλοσόφων, καὶ τὸ Ἰλδεῖον,
καὶ ἡ Ποικίλη σοάς, καὶ τὰς κατὰ τὸν πόλιν ἱερὰς, ἔχοντα πάντα
ἔργα τεχνιτῶν μυήμης ἀξέιων.

§. 18.

Πολὺ δὲ πλείων εἴη λόγος, εἰ τοὺς ἀρχηγεῖτας τοῦ κτίσματο 597.
τοὺς ἐξετάζοι τις, ἀρξάμενος ἀπὸ Κέκροπος οὐδὲ γάρ ὅμοίως
λέγουσιν ἀπαντεῖς. Τοῦτο δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων δῆλον.
Ἀκτικὸν μὲν γάρ ἀπὸ Ἀκταιώνος φασιν· Ἀττίδα δὲ καὶ Ἀτ-
τικὸν ἀπὸ Ἀττίδος τῆς Κραναοῦ, ἀφ' οὗ καὶ Κραναοὶ οἱ ἔνοι-
κοι. Μοψοπίου δὲ ἀπὸ Μοψόπου, Ἰωνίου δὲ ἀπὸ Ἰωνος τοῦ
Ξεύδου· Ποσειδωνίου δὲ καὶ Ἀθήνας ἀπὸ τῶν ἐπώνυμων θεῶν.
Εἴρηται δὲ δτι κάντανθα φαίνεται τὸ τῶν Πελασγῶν ἔθνος ἐπι-
δημῆταν· καὶ δτι ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν Πελαργοὶ προσηγορεύθησαν,
διὰ τὸν πλάνην.

§. 19.

Οσῳ δὲ πλέον ἐστὶ τὸ φιλότιμον περὶ τὰς ἐνδοξα, καὶ πλείους;

160 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

397. οἱ λαλήσαντες τι περὶ αὐτῶν, τοσῷδε μεῖνων ὁ ἔλεγχος, ἐάν μὴ κρατῇ τις τῆς ἰσορίας. Οἶν τῇ Συναγωγῇ τῶν ποταμῶν ὁ Καλλίμαχος γελᾶν φησι, εἴ τις Θαρρέῃ γράψει τὰς τῶν Ἀθηναίων παρθένους,

— ἀφύσσασθαι καθαρὸν γάνος Ήριστανοῖο,

οῦ καὶ τὰ βοσκήματα ἀπόσγοιτ' αὐν. Εἰσὶ μὲν οὖν αἱ πηγαὶ καθαροῦ καὶ ποτίμου ὕδατος, ὡς φασιν; ἐκτὸς τῶν Διοχάρους καλουμένων πυλῶν, πλησίου τοῦ Λυκείου· πρότερον δὲ καὶ κρήνη κατεσκεύασθε τις πλησίου πολλοῦ καὶ καλοῦ ὕδατος· εἴ δὲ μὴ νῦν, τί σὺν εἴη θαυματὸν, εἰ πάλαι πολὺ καὶ καθαρὸν ἦν, ὥστε καὶ πότιμον εἶναι, μετέβαλε δὲ ὑπερον; Εὐ μὲν οὖν τοῖς καὶ ἔκαστα, τοσούτοις οὖσιν, οὐκ ἐνδέχεται διατρίβειν, οὐ μάλιστα δέ στρεψεῖν, ὥστε μηδὲ ἐν κεφαλαίῳ μητρικῆναι τινων.

§. 20.

Τοσαῦτ' οὖν ἀπόχρη προσθεῖσιν διει φησὶ Φιλόχορος, πορθουμένης τῆς χώρας ἐκ Θαλάσσης μὲν ὑπὸ Καρῶν, ἐκ γῆς δὲ ὑπὸ Βοιωτῶν, οὓς ἐκάλουν Άονας, Κέκροπα πρῶτον εἰς δυωκαὶ δεκα πόλεις συνοικίσαι τὸ πλῆθος, ὡν ὄνόματα, Κεκροπία, Τετράπολις, Ἐπακρία, Δεκάλεια, Ελευσίς, Άφιδνα, (λέγουσι δὲ καὶ πληθυντικῶς Άφιδνας) Θρικος, Βραυρῶν, Κύθηρος, Σφυττός, Κηφισία, Φαληρός. Πάλιν δὲ ὑπερον εἰς μίαν πόλιν συναγαγεῖν λέγεται τὴν νῦν τὰς δώδεκα Θησεύς. Ἐβασιλεύοντο μὲν οὖν Άθηναῖοι πρότερον· εἴτ' εἰς δημοκρατίαν μετέστησαν· τυράννων δὲ ἐπιθεμένων αὐτοῖς, Πεισιγράτου καὶ τῶν παιδῶν, ὑπερόν τε ὅλης αρχίας γενομένης, τῆς τε τῶν τετρακοσίων καὶ τῆς τῶν τριακοντα τυράννων, οὓς ἐπέστησαν Λασιθαιμόνιοι, τούτους μὲν διεκρούσαντο ῥαδίως, ἐφύλαξαν δὲ τὴν δημο-

398. κρατίαν μέχρι τῆς Ρωμαίων ἐπικρατείας. Καὶ γάρ εἴ τι μικρὸν

ὑπὸ τῶν Μακεδονικῶν βασιλέων παρελυπήθησαν, ὥστ' ὑπα— 398.
 κούει αὐτῶν ἀναγκασθῆναι, τόν γε ὅλοσχερῇ τύπου τῆς πολι-
 τείας τὸν αὐτὸν διετήρουν. Εἴνιοι δέ φασι καὶ βέλτιστα τότε
 αὐτοὺς πολιτεύσασθαι δεκαετὴ χρόνον, διν ἦρχε Μακεδόνων
 Κασσάνδρος. Οὗτος γάρ οὖτε πρὸς μὲν τὰ ἄλλα δοκεῖ τυ-
 ραννικώτερος γενέσθαι, πρὸς Αἰθηναίους δὲ ηὔγυμόνησε λαβὼν
 ὑπῆκοον τὴν πόλιν· ἐπέτησε γάρ τῶν πολιτῶν Δημότριον τὸν
 Φαληρέα, τῷ γε Θεοφράστου τοῦ φιλοσόφου γυμνάσιον, διὸ οὐ
 μόνον οὐ κατέλυσε τὴν δημοκρατίαν, ἀλλὰ καὶ ἐπηνώρησε.
 Δηλοῖ δὲ τὰ ὑπομνήματα, ἃ συνέγραψε περὶ τῆς πολιτείας
 ταύτης ἐκεῖνος. Ἀλλ' οὕτως ὁ φεύγος ἴσχυσε, καὶ ἡ πρὸς
 ὄλγους ἀπέχθεια, ὡς ε μετὰ τὴν Κασσάνδρου τελευτὴν ἡναγ-
 κάσθη φυγεῖν εἰς Αἴγυπτον· τὰς δὲ εἰκόνας αὐτοῦ πλείους ἡ
 τριακοσίας κατέσπασαν οἱ ἐπαναγάντες, καὶ κατεχώνευσαν·
 Εἴνιοι δὲ προσιδέασιν, διτι καὶ εἰς ἀμίδας. Ρωμαῖοι δὲ οὖν παρα-
 λαβόντες αὐτοὺς δημοκρατουμένους, ἐφύλαξαν τὴν αὐτονομίαν
 αὐτοῖς καὶ τὴν ἐλευθερίαν. Ἐπιπεσῶν δὲ ὁ Μεθριδατικὸς πό-
 λεμος, τυράννους αὐτοῖς κατέτησεν, οὓς ὁ βασιλεὺς ἐδούλετο·
 τὸν δὲ ἴσχύσαντα μάλιστα, τὸν Αριτίωνα, καὶ ταύτην βιασάμενον
 τὴν πόλιν, ἐκ πολιορκίας ἐλὼν Σύλλας, ὁ τῶν Ρωμαίων ἡγε-
 μῶν, ἐκόλασε· τῇ πόλει δὲ συγγυμνηγείει καὶ μέχρι νῦν
 ἐν ἐλευθερίᾳ τέ ἔστι καὶ τιμῇ παρὰ τοῖς Ρωμαίοις.

§. 21.

Μετὰ δὲ τὸν Πειραιᾶ Φαληρεῖς, δῆμος ἐν τῇ ἐφεξῆς παρα-
 λίᾳ· εἶτ' Ἄλιμούσιοι, Αἰξωνεῖς, Άλαιεῖς οἱ Αἰξωνικοί, Άναγυ-
 ράσιοι· εἶτα Θορεῖς, Λαμπρεῖς, Αἴγιλεῖς, Άναφλύσιοι, Άζηνεῖς·
 οὗτοι μὲν οἱ μέχρι τῆς στάχτας τοῦ Σουνίου. Μεταξὺ δὲ τῶν
 λεχθέντων δήμων μακρὰ ἄκρα πρώτη μετὰ τοὺς Αἰξωνέας,
 Ζωτήρ· εἶτ' ἄλλη μετὰ Θορέας, Άτυποδαια, ὡς τῆς μὲν

398. πρόκειται νῆσος Φάρα, τῆς δὲ Ἐλεοῦσσαν καὶ κατὰ τοὺς Αἰ-
δωνέας δὲ ἐξὶν Υδροῦσσα. Περὶ δὲ Ἀνάφλυσόν ἔστι καὶ τὸ Πα-
νεῖον, καὶ τὸ τῆς Κολιάδος Ἀφροδίτης ἱερὸν, εἰς δὲ τόπον
ἐκκυμανθῆναι τὰ τελευταῖα τὰ ἐκ τῆς περὶ Σαλαμῖνα ναυμα-
χίας τῆς Περσικῆς ναυάγια φασι· περὶ δὲ καὶ τὸν Ἀπόλλωνα
προειπεῖν·

Κολιάδες δὲ γυναικες ἀρετμοῖσι φρίξουσι.

Πρόκειται δὲ καὶ τούτων τῶν τόπων Βελβίνη νῆσος, οὐ πολὺ^{πανταχού} απόθεν, καὶ ὁ Πατρόκλου γάραξ· ἔρημοι δὲ αἱ πλεῖσται τούτων.

§. 22.

Κάμψουντι δὲ τὴν κατὰ τὸ Σούνιον ἄκραν, ἀξιόλογος δῆμος
Σούνιον εἶτα Θόρικος, εἶτα Ποταμὸς δῆμος οὗτῳ καλούμενος,
399. ἐξ οὗ οἱ ἄνδρες Ποταμοὶ· εἶτα Πρασία, Στειρία, Βραυρῶν, ὅπου
τὸ τῆς Βραυρωνίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν, [καὶ Ἀλαι Ἀραφη]νίδες, ὅπου
τὸ τῆς Ταυροπόλου· εἶτα Μυρρίνους, Προβαλινθος, Μαρα-
θῶν, ὅπου Μιλτιάδης τὰς μετὰ Δάτιος τοῦ Πέρσου δυνάμεις
ἄρδην διέφειρεν, οὐ περιμείνας ὑπερίζοντας Λοκεδαιμονίους
διὰ τὴν πανσέληνον. Ενταῦθα μεμυθεύκασι καὶ τὸν Μαρα-
θώνιον ταῦρον, δὲ ἀνεῖλε Θησεύς. Μετὰ δὲ Μαραθῶνα Τρι-
κόρυνθος, εἶτα Ράμυοῦς, ὅπου τὸ τῆς Νεμέσεως ἱερόν· εἶτα
Ψαρίς ἡ τῶν Ωρωπίων· ἐνταῦθα δέ που καὶ τὸ Λυριάρειόν
ἔστι τετιμημένον ποτὲ μαντεῖον, ὅπου φυγόντα τὸν Λυριάρεων,
ῶς φησι Σοφοκλῆς,

*Ἐδέξατο ρχγεῖσα Θησαία κόνις,
Αὐτοῖσιν ὅπλοις καὶ τετρωρίσῳ δίφρῳ.*

Ωρωπὸς δὲ ἐν ἀμφισβητησίμῳ γεγένηται πολλάκις· ἴδρυται γάρ
ἐν μεθορίῳ τῆς τε Αττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας. Πρόκειται δὲ τῆς
παραλίας ταύτης, πρὸ μὲν τοῦ Θορίου καὶ τοῦ Σουνίου, νῆσος
Ἐλένη, τραχεῖα καὶ ἔρημος, παραμήκης ὅσου ἐξήκοντα σαδίους

τὸ μῆκος· ἡς φασι μεμνῆσθαι τὸν Ποιητὴν, ἐν οἷς Ἀλέξανδρος 399.
λέγει πρὸς τὴν Ἐλένην·

Οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Δακεδαιμονος ἐξ ἀρατεινῆς
Ἐπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέσσουν,
Νήσῳ δὲ ἐν Κρανίῃ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ.

Ταῦτην γάρ λέγει Κρανίῃ τὴν νῦν Ἐλένην, ἀπὸ τοῦ ἔκει γε-
νέσθαι τὴν μίξιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἐλένην ἡ Εὔβοια πρόκειται τῆς
ἔξτις παραλίας, δύμοίως σενή καὶ μακρὰ, καὶ κατὰ μῆκος τῆς
ἡπείρω παραβεβλημένη, καθάπερ ἡ Ἐλένη. Εἰς δὲ ἀπὸ Σου-
νίου πρὸς τὸ νότιον τῆς Εὔβοιας ἄκρου, ὁ καλοῦσι Λευκήν
οἰστήν, σαδίων τριακοσίων πλοῦς. Άλλα περὶ Εὔβοιας μὲν εἰ-
ρῆσται ὕστερον. Τοὺς δὲ ἐν τῇ μεσογαίᾳ δήμους τῆς Αττικῆς
μακρὸν εἰπεῖν διὰ τὸ πλῆθος.

§. 23.

Τῶν δ' ὄρῶν, τὰ μὲν ἐν ὄνόματι μᾶλιστά ἐσιν, δὲ τε Ύμηττός,
καὶ Βριλησσός, καὶ Λυκαβηττός, ἔτι δὲ Πάρνης καὶ Κορυ-
δαλός. Μαρμάρου δὲ ἐσὶ τῆς τε Ύμηττίας καὶ τῆς Πεντελικῆς
καλλιεῖται μέταλλα πλησίον τῆς πόλεως· ὁ δὲ Ύμηττός καὶ μέλε
ἄριστου ποιεῖ. Τὰ δὲ ἀργυρεῖα τὰ ἐν τῇ Αττικῇ κατ' ἀρχὰς μὲν
ἥν ἀξιόλογα, νυνὶ δὲ ἐκλείπει· καὶ δὴ καὶ οἱ ἐργαζόμενοι, τῆς
μεταλλείας ἀσθενῶς ὑπακουούσης, τὴν παλαιὰν ἐκβολάδα καὶ
σκωρίαν ἀναχωνεύοντες, εὑρισκον ἔτι ἐξ αὐτῆς ἀποκαθαιρό-
μενον ἀργύριον, τῶν ἀρχαίων ἀπείρως καμινεύοντων. Τοῦ
δὲ μελιτος ἀρίστου ὄντος τῶν πάντων τοῦ Αττικοῦ, πολὺ βελ-
τιστόν φασι τὸ ἐν τοῖς ἀργυρείοις, δὲ καὶ ὀκάπινισον καλοῦσιν 400.
ἀπὸ τοῦ τρόπου τῆς σκευασίας.

§. 24.

Ποταμοὶ δὲ εἰσίν, ὁ μὲν Κηφισσός ἐκ Τρινεμιῶν τὰς ἀρχὰς

Α 2

164 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

400. ἔχων, ρέων δὲ διὰ τοῦ πεδίου, ἐφ' οὗ καὶ ἡ Γέφυρα καὶ οἱ Γεφυριτικοί διὰ δὲ τῶν σκελῶν τῶν ἀπὸ τοῦ ἄξεος εἰς τὸν Πειραιᾶ καθηκόντων, ἐκδίδωσιν εἰς τὸ Φαληρικὸν, χειμαρρώδης τὸ πλέον, Θέροις δὲ μειοῦται τελέως. Εἶτι δὲ τοιοῦτος μοῖλλον ὁ Ἰλισσός, ἐκ Θατέρου μέρους τοῦ ἄξεος ρέων εἰς τὴν αὐτὴν παραλίαν, ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς Αἴγας καὶ τοῦ Λυκείου μερῶν, καὶ τῆς πηγῆς, ἣν ὑμηκεν ἐν Φαιδρῷ Πλάτων. Περὶ μὲν τῆς Ἀττικῆς ταῦτα.

Κ Ε Φ. Β

§. 1.

ἘΞΗΣ δὲ ἐσὶν ἡ Βοιωτία· περὶ τῆς λέγουτα, καὶ περὶ τῶν συνεχῶν ἐθνῶν ἀνάμνησιν ποιήσασθαι χρή, τοῦ σαφοῦς χάριν, ὃν εἴπομεν πρότερον. Ἐλέγομεν δὲ τὴν ἀπὸ Σουνίου παραλίαν μέχρι Θεσσαλονίκης ἐπὶ τὰς ἄρκτους τετάσθαι, μικρὸν ἐκκλίνουσαν. . . . . ἔχουσαν τὴν Θαλασσαν πρὸς ἕω τὰ δὲ ὑπερκείμενα πρὸς δύσιν, ὡς ὅν ταινίας τινάς, διὰ τῆς χώρας ἐκοίσης τεταμένας παραλλήλους. Μὲν πρώτη ἐσὶν ἡ ἀπὸ Μεγαρίδος, ὡς ὅν ταινία τις τὸ μὲν ἐωθιών μέρος ταινιοῦσα τὴν ἀπὸ Σουνίου μέχρι Όρωποῦ καὶ τῆς ταύτη παραλίας, τὸ δὲ ἐσπέριον, τὸν τε ἰσθμὸν, καὶ τὴν Ἀλικουνίδα Θαλασσαν, τὴν κατὰ Παγὰς μέχρι τῶν . . . τῶν περὶ Κρέουσσαν· τὰ δὲ λοιπὰ τὴν μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ παραλίαν καὶ τὴν ὡς ὅν. . . . ὄρειν τὸν, τὴν διείργουσαν ἀπὸ τῆς [Βοιωτίας τὴν Ἀττικήν]. Δευτέρα δὲ ἐσὶν ἡ Βοιωτία, ἀπὸ τῆς ἕω ἐπὶ δύσιν τεταμένη ταινία τις ἀπὸ τῆς κατ' Εὔβοιαν Θαλασσῆς ἐπὶ Θαλασσαν τὴν κοτὲ τὸν Κρισσαῖον κόλπον, ἴσομήκης πως τῇ Ἀττικῇ, ἡ καὶ ἐλάττων κατὰ μῆκος ὀρετῆ μέντοι τῆς χώρας πάμπολι διαφέρουσα.